

Αθήνα, 16 Μαΐου 2019

Ομιλία του Προέδρου της Νέας Δημοκρατίας, κ. Κυριάκου Μητσοτάκη σε εκδήλωση για τους εργαζόμενους του ιδιωτικού τομέα

Κυρίες και κύριοι,

Ευχαριστώ πάρα πολύ για την εξαιρετική συζήτηση την οποία κάναμε. Ένα θερμό χειροκρότημα για τους συμμετέχοντες και για την εξαιρετικά ρεαλιστική εικόνα την οποία μας έδωσαν για το τι πραγματικά συμβαίνει σήμερα στην αγορά εργασίας. Διότι είναι πολύ σημαντικό, όσο αυξάνει η πολιτική θερμοκρασία, να μπορούμε να κρατάμε τη νηφαλιότητα και τη σοβαρότητά μας, να μιλάμε τεκμηριωμένα και ουσιαστικά. Και κυρίως να ακούμε, εμείς οι πολιτικοί, τους ανθρώπους για τους οποίους αύριο θα κληθούμε να παρέμβουμε, μέσα από τις δικές μας πολιτικές πρωτοβουλίες.

Νομίζω ότι και η σύνθεση του πάνελ σήμερα έδειξε ότι είμαστε εδώ όχι για τους πολλούς ή για τους λίγους ή για κάποιους. Είμαστε εδώ για όλους. Είμαστε εδώ για όλους τους εργαζόμενους γιατί δεν χωρίζουμε τους εργαζόμενους σε πιο προνομιούχους, και λιγότερο προνομιούχους. Αλλά χρέος μας είναι να μπορούμε να δώσουμε δυνατότητες και ευκαιρίες σε όλους τους εργαζόμενους να μπορέσουν να έχουν έναν καλό και ποιοτικό εργασιακό βίο. Και βέβαια στους άνεργους, στους μεγάλους αδικημένους, σήμερα, της κοινωνικής και οικονομικής πραγματικότητας, να διεκδικήσουν πάλι τη θέση που τους αξίζει στην αγορά εργασίας. Ο Γιάννης Βρούτσης -τον οποίον ευχαριστώ για την πολύ ωραία εισαγωγή του- μίλησε βιωματικά για τα επαγγέλματα τα οποία έκανε στο παρελθόν και τα οποία δεν υπάρχουν πια σήμερα. Μου ζήτησε ο Γιάννης να κλείσουμε αυτή την εισαγωγή και να πούμε εμείς τώρα, ως Νέα Δημοκρατία, τι μπορούμε να εγγυηθούμε την επόμενη μέρα για τον κόσμο της εργασίας.

Μπορούμε να εγγυηθούμε, και μπορώ να εγγυηθώ προσωπικά, πέντε πράγματα: Το πρώτο το οποίο μπορώ να εγγυηθώ είναι καλύτερους μισθούς, καθαρούς μισθούς, περισσότερο διαθέσιμο εισόδημα για τους εργαζόμενους. Το δεύτερο το οποίο μπορούμε να εγγυηθούμε, μπορώ να εγγυηθώ προσωπικά, είναι πολύ περισσότερες καλές, σταθερές θέσεις εργασίας. Το τρίτο για το οποίο μπορώ να εγγυηθώ είναι η περιφρούρηση των δικαιωμάτων των εργαζομένων αλλά και ταυτόχρονα η συμμετοχή των εργαζομένων στην επιτυχία της επιχείρησης. Το τέταρτο για το οποίο μπορώ να εγγυηθώ είναι η σύνδεση της αγοράς εργασίας με την κατάρτιση και με την εκπαίδευση. Και το πέμπτο το οποίο μπορώ να εγγυηθώ είναι ότι θα λάβουμε μέτρα, αυτό αφορά ειδικά τις γυναίκες, να συμφιλιώσουμε την προσωπική ζωή με μια εργασία η οποία αλλάζει πια και παίρνει άλλη μορφή. Πώς λοιπόν θα τα πετύχουμε αυτά;

Διαθέσιμο εισόδημα. Η ελληνική κοινωνία, η ελληνική οικονομία, ο Έλληνας εργαζόμενος, ο Έλληνας εργοδότης δεν αντέχει άλλους φόρους. Η Νέα Δημοκρατία δεσμεύεται ότι θα μειώσει τους φόρους και τις εισφορές, βελτιώνοντας με αυτόν τον τρόπο το διαθέσιμο εισόδημα όλων των εργαζομένων. Όλων, όχι μόνο κάποιων. Εξακολουθεί και σήμερα και ισχύει η μείωση του αφορολόγητου από 1/1/2020 καθώς η Κυβέρνηση αρνήθηκε να ψηφίσουμε όλοι μαζί την τροπολογία την οποία καταθέσαμε στη Βουλή για την ακύρωση αυτής της μείωσης. Εμείς δεσμευόμαστε ότι αυτή η μείωση του αφορολόγητου δεν θα εφαρμοστεί. Δεσμευόμαστε, επίσης, για εισαγωγικό φορολογικό συντελεστή της τάξης του 9% μέχρι εισοδήματα της τάξης των 10.000. Δεσμευόμαστε και για τη μείωση των εισφορών της κύριας σύνταξης, από το 20% στο 15% εντός μίας τετραετίας. Για να γεφυρωθεί αυτό το χάσμα το οποίο υπάρχει σήμερα, μεταξύ των χρημάτων που βλέπει τελικά ο εργαζόμενος στο λογαριασμό του στο τέλος κάθε μήνα και του πραγματικού κόστους για τις επιχειρήσεις, αυτό το λεγόμενο μη μισθολογικό κόστος. Τεχνικός όρος. Αλλά αυτό αναγκάζεται να καταβάλλει η επιχείρηση κάθε μήνα στον εργαζομένο της. Αυτό είναι το πραγματικό της κόστος. Και αυτό είναι που κάνει πολλές ελληνικές επιχειρήσεις μη ανταγωνιστικές σε σχέση με επιχειρήσεις γειτονικών κρατών.

Και βέβαια πρέπει να πούμε ότι όσο αυξάνεται ο ονομαστικός μισθός, τόσο αυξάνεται και το μη μισθολογικό κόστος. Το αποτέλεσμα ποιο είναι; Ότι το κόστος της πρόσληψης για την επιχείρηση γίνεται συχνά δυσβάστακτο. Ειδικά όταν μιλάμε για περιπτώσεις εργαζομένων που έχουν αυξημένα προσόντα. Αυτό σημαίνει επίσης ότι πολλοί εργαζόμενοι οι οποίοι έχουν δουλειά σήμερα, θα φύγουν από την Ελλάδα και θα γίνουν μέλος της γενιάς του brain drain, διότι τελικά δεν τους συμφέρει να δουλεύουν εδώ. Διότι το κόστος το οποίο καλούνται οι ίδιοι να καταβάλλουν ως φορολογία και ως ασφαλιστικές εισφορές, δεν είναι ανάλογο με την προσπάθεια την οποία καταβάλλουν και φεύγουν. Χάνουν οι επιχειρήσεις ικανούς εργαζομένους, οι οποίοι φεύγουν στο εξωτερικό, διότι τελικά το διαθέσιμο εισόδημα, ο καθαρός μισθός εκεί -για να το πω με απλά λόγια- είναι πολύ υψηλότερος. Και αυτό είναι κάτι το οποίο πρέπει να αλλάξει.

Πολλές και καλές θέσεις απασχόλησης. Δεν θα μιλήσω πολύ για αυτό. Αλλά, νομίζω ότι είναι αυτονόητο ότι οι καλές θέσεις απασχόλησης σήμερα θα δημιουργηθούν πρωτίστως από τον ιδιωτικό τομέα, όχι από το Δημόσιο. Από εκεί θα αντιμετωπιστεί η ανεργία και αυτό μπορεί να γίνει μόνο μέσα από μια έκρηξη ιδιωτικών επενδύσεων, που θα δώσουν πολλές νέες ευκαιρίες, σε νέους εργαζομένους, αλλά και σε ανέργους για να ξαναμπούν στην αγορά εργασίας. Και όσο βέβαια μειώνεται η ανεργία, τόσο αυξάνει και η ίδια η δύναμη των εργαζομένων. Γιατί -ας μην έχουμε καμία αμφιβολία- όσο η ανεργία είναι ψηλά, δυστυχώς το πάνω χέρι το έχει ο εργοδότης, δεν το έχει ο εργαζόμενος. Όσο η ανεργία μειώνεται και υπάρχουν περισσότερες προσφερόμενες θέσεις απασχόλησης, τόσο αυτή η ισορροπία επανέρχεται στο σωστό της επίπεδο. Λίγο παρακάτω από εδώ, από την Καλλιθέα που βρισκόμαστε, είναι η έκταση του Ελληνικού. Το Ελληνικό από μόνο του θα μπορούσε να δημιουργήσει 50.000 νέες θέσεις εργασίας για καταρτισμένο προσωπικό, αλλά και για τεχνικό προσωπικό. Τέσσερα χρόνια τώρα δεν έχει ξεκινήσει. Είναι ένα παράδειγμα μόνο, για το τι μπορούμε να κάνουμε την επόμενη μέρα και πως μπορούμε να δρομολογήσουμε μία πραγματική επενδυτική έκρηξη, η οποία θα οδηγήσει την ανάπτυξη από το 2% στο 4% και θα δημιουργήσει πολλές νέες θέσεις εργασίας.

Οι θέσεις εργασίας πρέπει να είναι ποιοτικές, να είναι όσο το δυνατόν θέσεις πλήρους απασχόλησης. Και βέβαια με τη μείωση της φορολογίας και των εργοδοτικών εισφορών, μειώνεται και το στρεβλό κίνητρο, το οποίο μπορεί να έχει ένας εργοδότης -είναι κάτι που το έχουμε συζητήσει- να προσλαμβάνει κάποιον και να φαίνεται ότι δουλεύει με μερική απασχόληση, αλλά στην πραγματικότητα να δουλεύει με πλήρη απασχόληση, χωρίς να του καλύπτει τις εργοδοτικές εισφορές. Μόνο εάν συνδυάσουμε κίνητρα και αυστηρότατη εφαρμογή της εργατικής νομοθεσίας, με άλλο λόγια, καρότο και μαστίγιο, μπορούμε να αντιμετωπίσουμε το φαινόμενο της αδήλωτης ή της μερικώς αδήλωτης εργασίας, που δυστυχώς σήμερα είναι μία πραγματικότητα στην αγορά εργασίας.

Για εμάς η περιφρούρηση των δικαιωμάτων των εργαζομένων, είναι αδιαπραγμάτευτη προτεραιότητα και το αποδείξαμε. Το αποδείξαμε το 2013-2014, όταν επιβάλαμε υψηλότατα τότε πρόστιμα για την ανασφάλιστη, για τη μη δηλωμένη εργασία, 10.500 ευρώ, δυσβάστακτο κόστος για μικρομεσαίες επιχειρήσεις. Θυμάμαι πάρα πολύ καλά το πολιτικό κόστος το οποίο υποστήκαμε τότε από πολλούς μικρομεσαίους επιχειρηματίες οι οποίοι μας είπαν: “μα το κόστος αυτό είναι δυσβάστακτο” και τους είπαμε: “όχι, επιμένουμε σε αυτή την πολιτική διότι δεν μπορούμε υπό καμία συνθήκη να δεχθούμε την έννοια της αδήλωτης, ανασφάλιστης εργασίας”. Αλλά μειώσαμε ταυτόχρονα και τις εργοδοτικές εισφορές. Δώσαμε δηλαδή ένα πρόσθετο πολύ ουσιαστικό κίνητρο στον εργοδότη, μειώνοντας το κόστος της ασφάλισης για να έχει τελικά τον εργαζόμενο ασφαλισμένο. Και, ναι, ο νέος εργαζόμενος σήμερα πρέπει ο ίδιος να θέλει και να μπορεί και να επιδιώκει -και το θέλει και το επιδιώκει- να είναι πλήρως ασφαλισμένος. Και εμείς πρέπει να του δώσουμε τη βεβαιότητα, όχι την πιθανότητα, όπως πολλές φορές νομίζουν οι νέοι, ότι κάποια στιγμή θα έρθει και θα πάρει μία σύνταξη αντίστοιχη της εργασίας την οποία έχει προσφέρει στη διάρκεια του εργασιακού του βίου. Επιμένω πάρα πολύ -και έχω μιλήσει πολλές φορές για αυτό- στον τρόπο με τον οποίον οι εργαζόμενοι μπορούν να γίνουν συμμετοχοί στην επιχειρηματική επιτυχία. Και θα δώσουμε την επόμενη μέρα πρόσθετα σημαντικά φορολογικά κίνητρα στις επιχειρήσεις ώστε αυτό να μπορούν να το κάνουν πράξη.

Να δώσω δύο συγκεκριμένα παραδείγματα από μία σειρά επισκέψεων που έχω κάνει σε χώρους εργασίας τους τελευταίους μήνες: Εργοδότης μικρομεσαίας, όχι μεγάλης επιχείρησης ήρθε και μου είπε: “κοίταξε να δεις, εμείς, όταν έχουμε κέρδη μοιράζουμε από μόνοι μας πάντα το 5% των κερδών μας στους εργαζόμενους”. Λέω: “πολύ ωραία, πολύ καλά κάνετε, θα σας δώσω φορολογικά κίνητρα να μπορείτε να μοιράσετε ακόμα περισσότερο μέρος των κερδών σας στους εργαζόμενους ως bonus, ώστε να τους κάνετε συμμετόχους στην επιχειρηματική επιτυχία”.

Για επιχειρήσεις νεοσύστατες μπορεί το κίνητρο να είναι μετοχές στην επιχείρηση, διότι ακριβώς στον κόσμο των start-up επιχειρήσεων, στις νεοφυείς επιχειρήσεις, υπάρχει αυτή η έννοια της συλλογικότητας. Ότι όλοι είμαστε συμμετοχοί σε αυτή την προσπάθεια, και αν η εταιρεία πάει καλά, μέσα από την αξία που θα αποκτήσουν οι μετοχές της, θα μπορέσουν και οι εργαζόμενοι να γίνουν συμμετοχοί στην επιχειρηματική επιτυχία. Θέλουμε να δώσουμε παραπάνω κίνητρα στις επιχειρήσεις -αυτό αναφέρεται πρωτίστως στις μεγάλες επιχειρήσεις, και έχουμε τέτοια παραδείγματα- να προσφέρουν πρόσθετες παροχές στους εργαζόμενους, πρόσθετη ασφάλιση, ιδιωτικά ασφαλιστήρια συμβόλαια,

ιατροφαρμακευτική περίθαλψη, δωρεάν φαγητό, δυνατότητα να μπορούν να καλύπτουν τις ανάγκες των παιδιών τους με πρόσβαση ενδεχομένως και σε παιδικούς σταθμούς που μπορεί να λειτουργούν μέσα στις επιχειρήσεις.

Είναι πάρα πολύ σημαντικό, με άλλα λόγια, η εργοδοσία να αντιληφθεί ότι οι εργαζόμενοι πρέπει να είναι συμμετοχοί στην επιχειρηματική επιτυχία. Καλές επιχειρήσεις είναι αυτές που πληρώνουν καλούς μισθούς και φροντίζουν τους εργαζομένους τους. Και όπως εγώ προσφέρω στις επιχειρήσεις τη δυνατότητα να έχουν χαμηλότερη φορολόγηση, χαμηλότερο μη μισθολογικό κόστος, διευκόλυνση ως προς το επιχειρηματικό περιβάλλον, απλοποίηση της γραφειοκρατίας, απαιτώ από τις επιχειρήσεις να φροντίζουν τους εργαζομένους, να τους κάνουν συμμετόχους στην επιχειρηματική επιτυχία. Και έχουμε τον τρόπο αυτό να το ενθαρρύνουμε μέσα από συγκεκριμένες νομοθετικές πρωτοβουλίες.

Και βέβαια, για το ζήτημα του κατώτατου μισθού έχουμε προτείνει -και θέλω να το επαναλάβω- ότι ο κατώτατος μισθός στη χώρα μας θα αυξάνεται με ποσοστό διπλάσιο της αύξησης του Α.Ε.Π. Εάν, με άλλα λόγια, το Α.Ε.Π. αυξηθεί κατά 4%, ο κατώτατος μισθός πρέπει να αυξηθεί κατά 8%. Και βέβαια εμείς είμαστε αυτοί οι οποίοι πρώτοι μιλήσαμε για την ανάγκη να καταργηθεί ο υποκατώτατος μισθός και ακολούθησε με κάποια καθυστέρηση η κυβέρνηση. Ο υποκατώτατος μισθός έκανε μία διάκριση στην αγορά εργασίας εις βάρος των νέων εργαζομένων, την οποία πολλοί εργοδότες εκμεταλλεύτηκαν. Είχε ως αποτέλεσμα άνθρωποι λίγο μεγαλύτερης ηλικίας να μένουν έξω από την αγορά εργασίας επειδή ακριβώς ο επιχειρηματίας είχε κίνητρο να προσλάβει κάποιο νέο γιατί θα ήταν τελικά πολύ φθηνότερος. Αλλά επιμένουμε πάρα πολύ -και επιμένω προσωπικά- σε αυτή τη συμφιλίωση μεταξύ εργοδοσίας και εργαζομένων. Και βέβαια, ειδικά σε κλάδους όπως ο τουρισμός, όλοι γνωρίζουν ότι η παροχή ποιοτικών υπηρεσιών περνάει μέσα από ευχαριστημένους εργαζομένους. Άρα και οι ίδιες οι επιχειρήσεις έχουν κίνητρο αυτό να το κάνουν. Έχουν κίνητρο να προσφέρουν σταθερή εργασία, έχουν κίνητρο να επενδύουν στους εργαζομένους τους διότι είναι μια επένδυση. Επένδυση δεν είναι μόνο τα μηχανήματα. Η πρώτη επένδυση την οποία πρέπει να κάνει μια επιχείρηση είναι στους εργαζομένους: στην κατάρτιση, στην εκπαίδευση. Γιατί οι εργαζόμενοι θα το επιστρέψουν στο πολλαπλάσιο εάν οι ίδιοι είναι ικανοποιημένοι.

Μια ακόμη εξαιρετικά σημαντική πτυχή της πολιτικής μας αφορά τη σύνδεση της αγοράς εργασίας με την παρεχόμενη εκπαίδευση, με τις δεξιότητες που έχουν οι εργαζόμενοι. Εδώ έχουμε ένα πολύ-πολύ μεγάλο πρόβλημα διότι όλοι αναγνωρίζουμε ότι δυστυχώς το εκπαιδευτικό μας σύστημα, είτε μιλάμε για την τριτοβάθμια εκπαίδευση, είτε μιλάμε για την τεχνική εκπαίδευση, δεν καλύπτει τις πραγματικές ανάγκες της αγοράς εργασίας. Δεν θα μιλήσω εδώ για το τι θα κάνουμε στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, έχουμε μιλήσει πολύ αναλυτικά για το όραμά μας για μια τριτοβάθμια εκπαίδευση συνδεδεμένη με την αγορά εργασίας. Θα μιλήσω, όμως, λίγο περισσότερο για τα ζητήματα της κατάρτισης και κατά πόσον τα προγράμματα ενεργητικής πολιτικής απευθύνονται, πρωτίστως, στον ιδιωτικό τομέα, όπως συνέβαινε επί δικών μας ημερών ή στο Δημόσιο όπως συμβαίνει σήμερα.

Νομίζω ότι ξέρετε ποια είναι η δική μας άποψη. Ο ιδιωτικός τομέας πρέπει να υποστηρίζεται. Και έχουμε σήμερα πολλούς αδιάθετους πόρους ακόμη και μέσα από τον ΟΑΕΔ -και όχι μόνο- που μπορούν να μας διευκολύνουν να σχεδιάζουμε μαζί -επιμένω

πάρα πολύ σε αυτό- με τις επιχειρήσεις, προγράμματα ταχύρρυθμης κατάρτισης και πιστοποίησης που θα αντιμετωπίζουν τις πραγματικές ανάγκες τους. Θα ήθελα πολύ -και θα το πετύχουμε- να σχεδιάσουμε ένα πρόγραμμα για να δώσουμε σε αποφοίτους, που έχουν ήδη μια παιδεία στις θετικές επιστήμες, τη δυνατότητα να αποκτήσουν γνώσεις προγραμματισμού και να τις εξειδικεύσουν μέσα από πιστοποιημένες δεξιότητες που αναζητά σήμερα η αγορά εργασίας. Η αλήθεια είναι ότι η αγορά εργασίας σήμερα αλλάζει. Αυτό είναι μια πρόκληση, αλλά είναι ταυτόχρονα και μια ευκαιρία. Και πρέπει να βοηθήσουμε και να συνοδεύσουμε τους εργαζόμενους σε αυτή την αγορά εργασίας η οποία αλλάζει με πολύ γρήγορους ρυθμούς. Να αντιληφθούμε ότι πολλές φορές ένας εργαζόμενος μπορεί να χρειαστεί να αλλάξει δουλειά, να αποκτήσει καινούργιες δεξιότητες, να εξοικειωθεί με καινούργια αντικείμενα. Αυτή την αλλαγή δεν πρέπει να την φοβόμαστε, πρέπει να την αντιμετωπίσουμε ως μια πρόκληση στην οποία πρέπει να ανταποκριθούμε. Διότι ο κόσμος πηγαίνει μόνο προς μια κατεύθυνση και εμείς δεν μπορούμε να στρουθοκαμηλίζουμε και να μην βλέπουμε αυτά τα οποία ήδη συμβαίνουν στην αγορά εργασίας. Άρα στα ζητήματα της κατάρτισης επιμένω πάρα πολύ. Τα προγράμματα κατάρτισης και τα ιδιωτικά κέντρα τα οποία προσφέρουν προγράμματα κατάρτισης πρέπει να αξιολογούνται ανάλογα με τα πραγματικά τους αποτελέσματα. Δηλαδή το πραγματικό αποτέλεσμα, το μετρήσιμο, είναι ένα εν προκειμένω: Το αν οι απόφοιτοι από τα προγράμματα αυτά βρίσκουν σταθερή απασχόληση. Αυτό πρέπει να είναι το μέτρο με το οποίο μετράμε την επιτυχία όλων των προγραμμάτων κατάρτισης, είτε αυτά υλοποιούνται από τον ΟΑΕΔ είτε αυτά υλοποιούνται από ιδιωτικούς φορείς.

Έρχομαι τώρα στο τελευταίο αντικείμενο της σημερινής μου παρέμβασης, των δικών μας δεσμεύσεων, και αυτό αφορά τη συμφιλίωση της εργασίας με την προσωπική και την οικογενειακή ζωή. Ένα ζήτημα το οποίο αφορά πρωτίστως -αλλά όχι μόνο- τις εργαζόμενες γυναίκες διότι γνωρίζω πολύ καλά πόσο δύσκολο είναι, σήμερα ειδικά, για μια γυναίκα εργαζόμενη να συμφιλιωθεί με τους πολλαπλούς ρόλους τους οποίους επιτελεί. Να πρέπει να φροντίσει ένα μικρό παιδί, να αναλάβει το κύριο βάρος της διαχείρισης ενός νοικοκυριού και ταυτόχρονα να εργάζεται κιόλας. Έχουμε δεσμευτεί -και θα το επαναλάβω- ότι κανένα παιδί στην Ελλάδα δεν θα μείνει εκτός βρεφονηπιακών σταθμών. Γνωρίζουμε πάρα πολύ καλά ότι δεν μπορούμε να επαφίόμαστε μονίμως στον παππού ή τη γιαγιά που θα κρατήσουν το παιδί όταν και οι δύο γονείς θα θέλουν να δουλέψουν. Έχουμε ένα συνολικό σχέδιο για τη στήριξη της ελληνικής οικογένειας, διότι βλέπουμε τη μεγάλη πρόκληση της υπογεννητικότητας, όχι μόνο για την παραγωγικότητα της οικονομίας, αλλά για το ίδιο μας το Έθνος. Έχουμε επίσης δεσμευτεί για τη χορήγηση εφάπαξ επιδόματος 2.000 ευρώ για κάθε παιδί που θα γεννιέται στην Ελλάδα.

Ταυτόχρονα, όμως, θέλουμε να δώσουμε περισσότερες επιλογές στις γυναίκες να ορίσουν εκείνες τον χρόνο στον οποίο θα κάνουν χρήση της άδειας εγκυμοσύνης, της άδειας λοχείας. Θέλουμε να επεκτείνουμε και την προστασία από απόλυση μετά τον τοκετό στους 24 μήνες από τους 18 που ισχύει σήμερα. Να αυξήσουμε τις άδειες για τις μονογονεϊκές οικογένειες, που αποτελεί μία ειδική κατηγορία στην οποία πρέπει να δείξουμε αυξημένη κοινωνική ευαισθησία. Και βέβαια, να σχεδιάσουμε ειδικά προγράμματα κατάρτισης για γυναίκες που θέλουν να επιστρέψουν στην αγορά εργασίας μετά από αρκετά χρόνια, όταν τα παιδιά τους θα έχουν μεγαλώσει. Συναντώ πολύ συχνά γυναίκες οι οποίες μπορεί να είναι 40-45-50 ετών, δραστήριες, δυναμικές, γεμάτες ενέργεια, που μου λένε: “μεγάλωσαν τα παιδιά μου, είμαι δραστήρια, έχω μείνει έξω από

την αγορά εργασίας για αρκετά χρόνια και θέλω να ξαναμπώ σε αυτήν, διότι αισθάνομαι δημιουργική και θέλω να δουλεύω”. Άρα, θα χρειαστούμε ειδικά προγράμματα, σχεδιασμένα, πρωτίστως, για γυναίκες οι οποίες έχουν μείνει μακριά από την αγορά εργασίας για πολλά χρόνια, διότι ασχολήθηκαν με την ανατροφή των παιδιών τους. Και βέβαια, έχουμε προτείνει ένα καινοτόμο πρόγραμμα, το οποίο λέγεται, “βοήθεια στον εργαζόμενο γονέα”. Εφαρμόζεται σε πολλές Ευρωπαϊκές χώρες. Είναι η καθιέρωση βοήθειας για παιδιά κυρίως προσχολικής αγωγής στο σπίτι από πιστοποιημένους βρεφονηπιοκόμους. Συμβαίνει στο εξωτερικό. Είναι μια σημαντική στήριξη για τους εργαζόμενους γονείς, ώστε να μπορούν να αφοσιωθούν με ακόμη μεγαλύτερη ενέργεια στη δουλειά τους και να μην έχουν το άγχος του ποιος θα κρατήσει τα νέα παιδιά όσο δουλεύουν. Και οι οποίοι ενδεχομένως μπορεί να δουλεύουν και ωράρια τα οποία πηγαίνουν πολύ πέρα από τα ωράρια των παιδικών σταθμών.

Κλείνω από εκεί που ξεκίνησα: Η Νέα Δημοκρατία είναι το Κόμμα όλων των Ελλήνων. Είναι το Κόμμα της εργασίας. Είναι ένα βαθιά λαϊκό Κόμμα, το οποίο ήταν, είναι και θα είναι πάντα κοντά στους εργαζόμενους, είτε αυτοί είναι εργαζόμενοι του ιδιωτικού τομέα, είτε εργαζόμενοι του δημόσιου τομέα, είτε είναι ελεύθεροι επαγγελματίες. Όμως, οι εργαζόμενοι του ιδιωτικού τομέα αποτελούν μία κατηγορία, που σίγουρα θα είναι πολλαπλά ωφελημένοι από τις πολιτικές της Νέας Δημοκρατίας. Από το σχέδιο μας για τη μείωση της φορολογίας, από το σχέδιό μας για την προσέλκυση επενδύσεων, αλλά και από την έμφαση την οποία θέλουμε να δώσουμε στο πως θα προστατεύσουμε τα δικαιώματα των εργαζομένων. Αλλά θα γεφυρώσουμε και αυτό το χάσμα που υπάρχει σήμερα μεταξύ του τι ζητάει η αγορά εργασίας και των πραγματικών δεξιοτήτων των εργαζομένων. Είμαστε εδώ για να εγγυηθούμε ένα καλύτερο μέλλον για όλους τους Έλληνες και είμαι σίγουρος ότι με την εμπιστοσύνη του ελληνικού λαού, θα μας δοθεί η ευκαιρία να το κάνουμε πράξη. Σας ευχαριστώ πάρα πολύ για τη σημερινή σας παρουσία.